מפני שדרכן של שרצים לגלות. ועע"ג דלמא נמי דרכו לגלות מיכף למיתלי בלמא טהור ובשרצים לטהר ובלמא טמא לטמא תלינן בתר רובא לטהר: **ואין דרכן לבסות.** הלכך ריעא ליכא למיתלי בשרצים וטמאים וטהורים שכיחי וחיישינן לטמאים אלמא בלמא טמא לטמא תלינן בתר רובא דשכיחי ואף על גב דלקולא. אי נמי טעמא דהניחה מגולה ומצאה מכוסה מכוסה ומצאה מגולה הא מצאה כמה שהניחה לא טומאה איכא ולא פסולה איכא) ואילו ספק מים מגולים אסורין ש"מ חמירא סכנתא מאיסורא ש"מ [ג]תנן התם [א]ג' משקין אסורין משום גלוי מים ויין וחלב כמה ישהו ויהיו אסורין כדי שיצא הרחש ממקום קרוב וישתה [ב]וכמה מקום קרוב א"ר יצחק בריה דרב יהודה כדי שיצא מתחת אוזן כלי וישתה ישתה הא קא חזי ליה [ג]אלא ישתה ויחזור לחורו: [ג]איתמר השוחט בסכין ונמצאת פגומה אמר רב הונא אפילו שיבר בה עצמות כל היום פסולה חיישינן שמא בעור נפגמה ורב חסדא אמר כשרה שמא בעצם נפגמה בשלמא רב הונא כשמעתיה אלא רב חסדא מאי טעמא אמר לך עצם ודאי פוגם עור ספק פוגם ספק לא פוגם הוי ספק וודאי [ד]ואין ספק מוציא מידי ודאי מתיב רבא לסיועיה לרב הונא [ד]טבל ועלה ונמצא עליו דבר חוצץ אע"פ שנתעסק באותו המין כל היום כולו לא עלתה לו טבילה עד שיאמר ברי לי שלא היה עליו קודם לכן והא הכא דודאי טבל ספק הוה עליה ספק לא הוה עליה וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי שאני התם [ה]דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל ה"נ העמד בהמה על חזקתה ואימר לא נשחטה הרי שחוטה לפניך ה"נ הרי טבל לפניך הא איתילידא ביה ריעותא ה"נ איתילידא בה ריעותא סכין איתרעאי בהמה לא איתרעאי. תימה לליכא למיוי הכי להכיא דמקום שנמדד ומנמל מסר דבריס נדה (דף ג:) דקאמר התם דכל הטהרות שנעשו על גגיו למפרע כולן טומאות משום דהמ מסר לפניך והעמד טומא על חזקתו ולא תמרינן מקום מתרעאי לדם לא מתרעאי והכא נמי נימא העמד בהמה על חזקתה ואימא לא נשחטה הרי הסכין פוגם לפניך וי"ל דשאני התם דליכא למימר מסר ומתני דקתאמר התם ועי"ל דהכא טעמא משום דעשה ולמי פוגם וכ"ת התם נמי ולמי טבל כדאמר הכא גבי טבל ועלה לא דמי דמה שנתעסק בתומה המין אחר כך עושה תומו ולמי טבל דמסתמא מתומו מין שנתעסק בא אבל התם מה שייך לומר ולמי טבל הכי במקום מסר טבל ואין זו עבילה והא דאמרינן בסמוך גבי רב יוסף דטרף עד מליסר חיומא [ו] ליכא למימר לא כרב מסדא דלרב מסדא מפילו בתריימא לסרה לפי שבריאות לודאי דבעשה של מפרקא של בתריימא אפשר לפי שבריאות בוסט ושמוטה דגיל להזהר שלא לתוך את הסכין בכח בתפרקא לפי שעדיין ברין לשתוט תחרות אבל בתאמרוה לא חיים ועי"ל דמה לי למיליד ריעותא בסכין ומה לי למיליד ריעותא בבהמה אלא על כרחך הכי קאמר סכין מתרעאי פירוח ולימא קפיקי טוגא שמא בעשה נפגמה ואפילו בעור נפגמה שמא לא נשחטו הסימנין כנגד הפגימה והוי בספק פסיקא והשתא פרין שפיר בתר הכי לא ספק לאתויי מאי לאו לאתויי הא"ג דמשמע שבא לרבות אפילו דבר שטוטה להתיר יותר מלאסור ומאי לא לאתויי ספק שהה בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו לאתויי ספק שהה בשחיטה דרם ומאי

[ה]שחט את הושט ואח"כ נשמטה הגרגרת כשרה נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הושט פסולה [ז]שחט את הושט ונמצא הגרגרת שמוטה ואינו יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו [ח]לאתויי כה"ג לא לאתויי ספק שהה ספק דרם ומאי

וישתה הא קא חזי ליה. בירושלמי מתרץ כאוט הטעם ושפיפון שמו ורשות נתנה לקרקע להבקע לפיכו ונע נתנה רשות לכלי להבקע מפניו: **טבל ועלה בו'.** הך להכיא (דלה דף טו:) ובפרק כל הכלמים (ע"ז דף מג:) וכפ"ק דפסחים (דף ט.) להסט נמי פריך ואין ספק מוציא מידי ודאי דשמא הכא לאתוממא אתא ספק לאוסרו ומוציא מידי ודאי היתר והכא לאוסרו מספק: **סכין אתרעאי בהמה לא אתרעאי.** תימה לליכא לפוויי הכי להכיא דמקום שנמדד ומנמל מסר דבריס נדה (דף ג:) דקאמר התם דכל הטהרות שנעשו על גגיו למפרע כולן טומאות משום דהמ מסר לפניך והעמד טומא על חזקתו ולא תמרינן מקום מתרעאי לדם לא מתרעאי והכא נמי נימא העמד בהמה על חזקתה ואימא לא נשחטה הרי הסכין פוגם לפניך וי"ל דשאני התם דליכא למימר מסר ומתני דקתאמר התם ועי"ל דהכא טעמא משום דעשה ולמי פוגם וכ"ת התם נמי ולמי טבל כדאמר הכא גבי טבל ועלה לא דמי דמה שנתעסק בתומה המין אחר כך עושה תומו ולמי טבל דמסתמא מתומו מין שנתעסק בא אבל התם מה שייך לומר ולמי טבל הכי במקום מסר טבל ואין זו עבילה והא דאמרינן בסמוך גבי רב יוסף דטרף עד מליסר חיומא [ו] ליכא למימר לא כרב מסדא דלרב מסדא מפילו בתריימא לסרה לפי שבריאות לודאי דבעשה של מפרקא של בתריימא אפשר לפי שבריאות בוסט ושמוטה דגיל להזהר שלא לתוך את הסכין בכח בתפרקא לפי שעדיין ברין לשתוט תחרות אבל בתאמרוה לא חיים ועי"ל דמה לי למיליד ריעותא בסכין ומה לי למיליד ריעותא בבהמה אלא על כרחך הכי קאמר סכין מתרעאי פירוח ולימא קפיקי טוגא שמא בעשה נפגמה ואפילו בעור נפגמה שמא לא נשחטו הסימנין כנגד הפגימה והוי בספק פסיקא והשתא פרין שפיר בתר הכי לא ספק לאתויי מאי לאו לאתויי הא"ג דמשמע שבא לרבות אפילו דבר שטוטה להתיר יותר מלאסור ומאי לא לאתויי ספק שהה בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו לאתויי ספק שהה בשחיטה דרם ומאי

עד שיאמר ברי לי. מפלינ בין טבל סמוך לאפיפה לטבל סמוך לאפיפה דלמפלינ בפרק בתרא דנדה (דף סו:) דלמר רבא טבלה ועלתה ומנמלת עליה דבר מוצ אם סמוך לאפיפה טבלה אינה לריכה לאוור לאוף ולטבול ואם כו' ואומר ר"ת דהכא מיירי בנמנמל בראש בגוף והתם מיירי בנמנמל בראש לאפיפה לא תקן עזרא אלא בראש דלמתניתין במרובה (ב"ק דף פב.) דלוריימא לעיוני דילמא מיקטר ומיקטר לא שייך אלא בראש ועוד נמי תנן [ו]נוזל מופף ומפקפק אבל לא סורק וכפ' בתרא דנדה (דף סו:) לאמר לאסה לא תמוף אלא בחמין אבל בקרירי לא משום דמסרו מזייה אבל בשאר לוזן לאמר הגוף שייך לומר לוזן דהמה דלמר התם רבה לעולם ילמוד אדם בוזן ניחו שהמה מדיחה קמטיה במים ומשתא נמי קמטים דוקא אבל לא שאר הגוף ואע"ג דאיכא למימר דנקט אפילו דבר שטוטה לרבותא אע"ג דאיכא רבוי אפילו מים בעינן ליכא למימר כל שכן מדלא נקט אפילו קמטים משמע קמטים דוקא והא לאמר רב נחמן לחמוחו דודי מסקת (נדה דף סא.) משמע דכל הגוף בעי אפיפה התם נלא משום מוכה אלא משום שהיתה רגילה לרחוץ בחמין כמו שהוגים גם עכשיו לרחוץ כל הגוף בחמין ועוד אומר רבינו שמא מיירי לטהרות וגדה מיירי לבעלה כמו שמשמע בגדה יותר מלבעלה שמשמע בגדה בכמה מקומות ועוד יש להעמיד הך דשמעתין בכהיים לאין בהן אפיפה משום שטוגלין תמיד לשמע מינה דבירושלמי בריש פסמים: **והא הכא דודאי טבל.** פירוש קרוב לודאי הוא דטבל שפיר כיון שנתעסק בחותו המין מש"כ: **סכין אתרעאי בהמה לא**

מפני שדרכן של שרצים לגלות ואין דרכן לכסות [ג](אי נמי טעמא דהניחה מגולה ובא ומצאה מכוסה מכוסה ובא ומצאה מגולה הא מצאה כמה שהניחה לא טומאה איכא ולא פסולה איכא) ואילו ספק מים מגולים אסורין ש"מ חמירא סכנתא מאיסורא ש"מ [ג]תנן התם [א]ג' משקין אסורין משום גלוי מים ויין וחלב כמה ישהו ויהיו אסורין כדי שיצא הרחש ממקום קרוב וישתה [ב]וכמה מקום קרוב א"ר יצחק בריה דרב יהודה כדי שיצא מתחת אוזן כלי וישתה ישתה הא קא חזי ליה [ג]אלא ישתה ויחזור לחורו: [ג]איתמר השוחט בסכין ונמצאת פגומה אמר רב הונא אפילו שיבר בה עצמות כל היום פסולה חיישינן שמא בעור נפגמה ורב חסדא אמר כשרה שמא בעצם נפגמה בשלמא רב הונא כשמעתיה אלא רב חסדא מאי טעמא אמר לך עצם ודאי פוגם עור ספק פוגם ספק לא פוגם הוי ספק וודאי [ד]ואין ספק מוציא מידי ודאי מתיב רבא לסיועיה לרב הונא [ד]טבל ועלה ונמצא עליו דבר חוצץ אע"פ שנתעסק באותו המין כל היום כולו לא עלתה לו טבילה עד שיאמר ברי לי שלא היה עליו קודם לכן והא הכא דודאי טבל ספק הוה עליה ספק לא הוה עליה וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי שאני התם [ה]דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל ה"נ העמד בהמה על חזקתה ואימר לא נשחטה הרי שחוטה לפניך ה"נ הרי טבל לפניך הא איתילידא ביה ריעותא ה"נ איתילידא בה ריעותא סכין איתרעאי בהמה לא איתרעאי. תימה לליכא למיוי הכי להכיא דמקום שנמדד ומנמל מסר דבריס נדה (דף ג:) דקאמר התם דכל הטהרות שנעשו על גגיו למפרע כולן טומאות משום דהמ מסר לפניך והעמד טומא על חזקתו ולא תמרינן מקום מתרעאי לדם לא מתרעאי והכא נמי נימא העמד בהמה על חזקתה ואימא לא נשחטה הרי הסכין פוגם לפניך וי"ל דשאני התם דליכא למימר מסר ומתני דקתאמר התם ועי"ל דהכא טעמא משום דעשה ולמי פוגם וכ"ת התם נמי ולמי טבל כדאמר הכא גבי טבל ועלה לא דמי דמה שנתעסק בתומה המין אחר כך עושה תומו ולמי טבל דמסתמא מתומו מין שנתעסק בא אבל התם מה שייך לומר ולמי טבל הכי במקום מסר טבל ואין זו עבילה והא דאמרינן בסמוך גבי רב יוסף דטרף עד מליסר חיומא [ו] ליכא למימר לא כרב מסדא דלרב מסדא מפילו בתריימא לסרה לפי שבריאות לודאי דבעשה של מפרקא של בתריימא אפשר לפי שבריאות בוסט ושמוטה דגיל להזהר שלא לתוך את הסכין בכח בתפרקא לפי שעדיין ברין לשתוט תחרות אבל בתאמרוה לא חיים ועי"ל דמה לי למיליד ריעותא בסכין ומה לי למיליד ריעותא בבהמה אלא על כרחך הכי קאמר סכין מתרעאי פירוח ולימא קפיקי טוגא שמא בעשה נפגמה ואפילו בעור נפגמה שמא לא נשחטו הסימנין כנגד הפגימה והוי בספק פסיקא והשתא פרין שפיר בתר הכי לא ספק לאתויי מאי לאו לאתויי הא"ג דמשמע שבא לרבות אפילו דבר שטוטה להתיר יותר מלאסור ומאי לא לאתויי ספק שהה בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו לאתויי ספק שהה בשחיטה דרם ומאי

[ה]שחט את הושט ואח"כ נשמטה הגרגרת כשרה נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הושט פסולה [ז]שחט את הושט ונמצא הגרגרת שמוטה ואינו יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו [ח]לאתויי כה"ג לא לאתויי ספק שהה ספק דרם ומאי

מסכת מכשירין
פרק ד' משנה י'

עֲצִים שֶׁנִּפְלוּ עֲלֵיהֶם מַשְׁקִין וְיָרְדוּ עֲלֵיהֶם גְּשָׁמִים, אִם רַבּוּ, טְהוֹרִים. הוֹצִיאָם שֶׁיֵּרְדוּ עֲלֵיהֶם גְּשָׁמִים, אַף עַל פִּי שֶׁרַבּוּ, טְמֵאִים.

עין משפט נר מצוה

סב א מיי' פי"ל מהלכות רוצח הלכה ז סמג עשין סט טוש"ע י"ד סימן קנח סעיף ג [וכרב אלפס ע"ז פרק שני דף שמ.]:

סג ב ג מיי' שם הלכה יא [וכרב אלפס שם]:

סד ד מיי' פ"ג מהלכות מקוואות הלכה כג סמג לאוין קיג טוש"ע י"ד סימן א] קטע סעיף י וע"ש בכפר הגולה:

סה ה מיי' שם הלכה כג:

סו ו מיי' פ"ג מהלכות שחיטה הלכה יד טו סמג עשין סג טוש"ע י"ד סימן כד סעיף טו:

סז ז מיי' שם הלכה טו טוש"ע שם סעיף ח:

סח ח מיי' שם הלכה יח:

מסורת הש"ס

גמ' ג)[רש"ל מ"ז ומ"ש] **ד)**תרומות פ"ח מ"ד לקמן מט: **ג)**[לקמן מג:] **ד)**פסחים ט. ע"ז מג: נדה טו: [יומות יט: לח.] **ה)**לקמן כח. [תוספתא פ"ג] **תוס' ו)**[גיל מכ.]

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה הפ קף חזי וכו' נסא שיעור שיכול הנחש לחזול:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) בעין משפט סי' ס"ב טוס"ע י"ד סי' י"א ובסי' קל"ע וע"ש בכפר הגולה **ובש"ך** ס"ק ט"ז כל"ל:

הגהות

גמ' ורב חסדא אמר כשרה שמא בעצם נפגמה. ג' הכי"ף והרא"ם פיתר בעלם כו': (ב"ח ועי"ש)

תורה אור

רש"י א) כִּי יַרְחִק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְנָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ:
(דברים יב, כא)

רבינו גרשום

מפני שדרכן של שרצים וכו'. והכא דחלינן בשרצים ולא תלינן באדם טמא דאי (נותן) הוי תלינן באדם טמא הוה להו תקנתא בהשקה כדאמרינן במס' פסחים השיקו ואחר כך הקדישן שהורים כלומר שמניחין הצלוחית במעין דצף על מים חיים ומיד הם שהורים אבל אי תלינן בשרצים לעולם לית להו תקנתא אלא ש"מ סכנתא חמירא מאיסורא. אלא ישתה ויחזור לחורו דלא ידענן אם שתה אם לאו ופספק סכנתא לחומרא: בשלמא רב הונא כשמעתיה כלומר רב הונא דאמר חיישינן בעור נפגמה ואסור הוא דאמר כשמעתיה דאמר בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך וכו' והלא נודע לך דאיסגים סכין וקא אתי ספק (ומוציא) מידי ודאי כלומר אף דודאי יש לנו לומר שנעשות עשה סכין פגום ועור ספק פגום ספק לא פגום אפ"ה אמרינן דמעור איפגים: ורב חסדא אמר לך עצם ודאי פגים כו' והוי ספק (והוי) וודאי (ועכשיו) ואין ספק מוציא מידי ודאי כלומר דבתר ודאי אזלינן: ונמצא עליו דבר חוצץ. כלומר (כמו) שהסופר הוא אומנותו נמצא (עליו כלומר) על בשרו מעט מדיו כו' והא הכא דקא אתי ספק מוציא מידי ודאי כלומר דלא עלתה טבילה עד שיאמר ברי לי: סכין איתרעאי [בהמה לא איתרעאי] כלומר דאיסגים ובהמה עצמה היתה שחוטה

רבינו גרשום (המשך)

שפיר ומשום הכי אמרינן ג)הכא העמד טמא על חזקתו והכא אמרינן בבהמה בחזקת היתר עומדת: עד שיודע לך סכין איתרעאי בהמה לא איתרעאי ומשום הכי אמרינן בחזקת היתר עומדת עד שיודע לך במה נטרפה וכו': מיתיבי שחט וכו' נשמטה הגרגרת. כלומר דומיא: לאו לאיתויי כי האי גוונא כלומר דנמצאת סכין פגומה לאחר שחיטה פסול וקשיא לרב חסדא דאמר כשרה ג)(מ"ש שמא בעצם נפגמה וכו' ומפני שאמר שמא משמע שספיקה כשרה) לא לאייתויי ספק שהה ספק דרס דפסול אלא רב חסדא עדיין הוא אומר דאין ספק מוציא מידי ודאי בסכין וכשרה:

ג) נרמב דל"ל ומנ"ל אמרינן דבחזקת היתר עומדת עד שיודע לך כמה נערפה אבל התם נבי טעלה אמרינן העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל. **ד)** נרמב דל"ל דלא אם נמא בעצם נפגמה אבל התם נבי טעלה נמי אמרינן העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל. **ה)** נרמב דל"ל דלא אם נמא בעצם נפגמה אבל התם נבי טעלה נמי אמרינן העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל. **ו)** נרמב דל"ל ומנ"ל דלמא נמי דרכו לגלות מיכף למיתלי בלמא טהור ובשרצים לטהר ובלמא טמא לטמא תלינן בתר רובא לטהר: **ואין דרכן לבסות.** הלכך ריעא ליכא למיתלי בשרצים וטמאים וטהורים שכיחי וחיישינן לטמאים אלמא בלמא טמא לטמא תלינן בתר רובא דשכיחי ואף על גב דלקולא. אי נמי טעמא דהניחה מגולה ומצאה מכוסה מכוסה ומצאה מגולה הא מצאה כמה שהניחה לא טומאה איכא ולא פסולה איכא) ואילו ספק מים מגולים אסורין ש"מ חמירא סכנתא מאיסורא ש"מ [ג]תנן התם [א]ג' משקין אסורין משום גלוי מים ויין וחלב כמה ישהו ויהיו אסורין כדי שיצא הרחש ממקום קרוב וישתה [ב]וכמה מקום קרוב א"ר יצחק בריה דרב יהודה כדי שיצא מתחת אוזן כלי וישתה ישתה הא קא חזי ליה [ג]אלא ישתה ויחזור לחורו: [ג]איתמר השוחט בסכין ונמצאת פגומה אמר רב הונא אפילו שיבר בה עצמות כל היום פסולה חיישינן שמא בעור נפגמה ורב חסדא אמר כשרה שמא בעצם נפגמה בשלמא רב הונא כשמעתיה אלא רב חסדא מאי טעמא אמר לך עצם ודאי פוגם עור ספק פוגם ספק לא פוגם הוי ספק וודאי [ד]ואין ספק מוציא מידי ודאי מתיב רבא לסיועיה לרב הונא [ד]טבל ועלה ונמצא עליו דבר חוצץ אע"פ שנתעסק באותו המין כל היום כולו לא עלתה לו טבילה עד שיאמר ברי לי שלא היה עליו קודם לכן והא הכא דודאי טבל ספק הוה עליה ספק לא הוה עליה וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי שאני התם [ה]דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל ה"נ העמד בהמה על חזקתה ואימר לא נשחטה הרי שחוטה לפניך ה"נ הרי טבל לפניך הא איתילידא ביה ריעותא ה"נ איתילידא בה ריעותא סכין איתרעאי בהמה לא איתרעאי. תימה לליכא למיוי הכי להכיא דמקום שנמדד ומנמל מסר דבריס נדה (דף ג:) דקאמר התם דכל הטהרות שנעשו על גגיו למפרע כולן טומאות משום דהמ מסר לפניך והעמד טומא על חזקתו ולא תמרינן מקום מתרעאי לדם לא מתרעאי והכא נמי נימא העמד בהמה על חזקתה ואימא לא נשחטה הרי הסכין פוגם לפניך וי"ל דשאני התם דליכא למימר מסר ומתני דקתאמר התם ועי"ל דהכא טעמא משום דעשה ולמי פוגם וכ"ת התם נמי ולמי טבל כדאמר הכא גבי טבל ועלה לא דמי דמה שנתעסק בתומה המין אחר כך עושה תומו ולמי טבל דמסתמא מתומו מין שנתעסק בא אבל התם מה שייך לומר ולמי טבל הכי במקום מסר טבל ואין זו עבילה והא דאמרינן בסמוך גבי רב יוסף דטרף עד מליסר חיומא [ו] ליכא למימר לא כרב מסדא דלרב מסדא מפילו בתריימא לסרה לפי שבריאות לודאי דבעשה של מפרקא של בתריימא אפשר לפי שבריאות בוסט ושמוטה דגיל להזהר שלא לתוך את הסכין בכח בתפרקא לפי שעדיין ברין לשתוט תחרות אבל בתאמרוה לא חיים ועי"ל דמה לי למיליד ריעותא בסכין ומה לי למיליד ריעותא בבהמה אלא על כרחך הכי קאמר סכין מתרעאי פירוח ולימא קפיקי טוגא שמא בעשה נפגמה ואפילו בעור נפגמה שמא לא נשחטו הסימנין כנגד הפגימה והוי בספק פסיקא והשתא פרין שפיר בתר הכי לא ספק לאתויי מאי לאו לאתויי הא"ג דמשמע שבא לרבות אפילו דבר שטוטה להתיר יותר מלאסור ומאי לא לאתויי ספק שהה בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו לאתויי ספק שהה בשחיטה דרם ומאי

[ה]שחט את הושט ואח"כ נשמטה הגרגרת כשרה נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הושט פסולה [ז]שחט את הושט ונמצא הגרגרת שמוטה ואינו יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסול כל ספק בשחיטה לאתויי מאי לאו [ח]לאתויי כה"ג לא לאתויי ספק שהה ספק דרם ומאי

שיטה מקובצת

ב) ולא למתלייה באדם טמא: **ג)** דמאי סכנת נפשות אשכועינן בה דאקיל לן גבי איסור טומאה: **ד)** דהא רישא

ה) כיון שלא שהה שיעור שיכול הנחש לחזור: **ה)** הא קחזי ליה האי בחזרתו: **ו)** פגומה ויודע הוא שכששחט. נ"ב נ"א ויודע השוחט שבדקה קודם וכו': **ז)** קודם שחיטה והיתה יפה: **ח)** שהפגם קורע וקרא כתיב וזבחת והס"ד: **י)** עד תליסר חיותא איכא דאמרי דלא כרב שהדא: